

عاشورایی ماندن رضایت امام عصر(عج) است و بس ...

چرا تشریفات و تجملات امروزی در برخی مجالس عزاداری امام حسین(ع) رنگ و بوی ظاهر سازی می دهد؟

چرا تشریفات و تجملات امروزی در برخی مجالس عزاداری امام حسین(ع) رنگ و بوی ظاهر سازی می دهد؟ به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران(ایسنا)- منطقه ی گیلان، چشم و هم چشمی در همه زوایای زندگی امروز ما ایرانیان ریشه دوانده است و انجام اعمال مشابه هر چند اشتباه، رواج زیادی دارد و در بیشتر اوقات سعی بر این است که کارهایی که پیشتر و توسط دیگر آشنایان انجام شده است، هر چند باشکوه تر انجام شود و گاهی این رفتارها تا مرحله ای ادامه می یابد که خودنمایی و تظاهر از سر و رویش می بارد. مراسم عزاداری مذهبی گاهی اوقات به مراسم روکم کنی بستگان و آشنایان دور و نزدیک نیز تبدیل می شود. رسم گستراندن سفره های رنگین، استفاده از ظروف لوکس و بلورین و تزئینات آچنانی در این مجالس عزاداری مذهبی از حال و هوای معنوی آن می کاهد. در بیشتر اوقات قصد نهایی این است که شرکت کنندگان در اینگونه مراسم عزاداری متوجه این موضوع باشند که با انسان دست و دلبازی طرف هستند!

برگزاری مراسم عزاداری تجملاتی در حالی روز به روز در میان مردم رو به افزایش است که به اعتقاد بسیاری از کارشناسان این رفتارها کم کم در حال تبدیل شدن به یک خرده فرهنگ نامناسب و غیرمنطقی در میان خانواده های ایرانی است که می تواند در درازمدت تأثیرات مخربی را بر باورها و نگرش های مردم نسبت به ماهیت عزاداری بگذارد.

این موضوع مانند برخی سنت های رایج غلط می تواند به معضلی بزرگ تبدیل شود و تا چند وقت دیگر این مشکل نیز به مشکلات دیگر شهروندان اضافه می شود که هزینه های این تجملات را چگونه باید تأمین کنند؟ تشریفات اضافه ای که به بهانه ای آبروداری و حفظ ظاهر انجام می شود نه تنها هیچ تأثیری بر مقبولیت آن از سوی خداوند و ائمه ندارد بلکه از میزان اثرگذاری و حال و هوای معنوی ناشی از حضور در مراسم عزاداری مذهبی به شدت می کاهد.

یکی از مهم ترین آسیب ها در ایام محرم ریخت و پاش ناشی از پخش نذورات در طول مسیر عزاداری، تکایا و مساجد است، چشم و هم چشمی وقتی مثل یک بیماری در عمق جان جامعه ریشه بدواند دیگر نمی توان برایش زمان، مکان و موقعیت تعیین کرد رسوخ تجملات در هیئت ها و مراسم عزاداری با میزان عشق و حب به امام حسین(ع) رابطه مستقیم ندارد و نمی توان گفت کسی که علم ۸ میلیون تومانی بلند کرد یا طبل هیئتش چند متری بود عشقش به واقعه عاشورا بیشتر است بلکه همین ظواهر باعث می شود که اصطلاحاتی چون رفتن به «حسین پارتی» در برخی وبلاگ ها کم کم دهان بچرخد و وای به روزی که حریم ها بشکند، برخی کارها عادت شود، برخی عادت ها عرف، برخی عرف ها اخلاق و بعد هم لابد اخلاقی که فرهنگ ماندگار و یک عادت کاذب می شود و هیچ مقابلی یارای مقابله با آن را ندارد.

همین مراسم خرافه ای قمه زنی و خرافه ای دیگری به نام علم که هر روز تجملاتی تر می شود و سال ها زمان می برد تا مردم از ذهن خود بیرون کنند که بلند کردن علم و زدن قمه ثواب که ندارد هیچ، زیان هم دارد. پوشیدن برخی تی شرت ها و بلوزهای مشکی با نوشته های لاتین بی معنا و مفهوم و متضاد با فرهنگ اسلامی، نواختن برخی آلات موسیقی، خواندن برخی نوحه های موزون با آهنگ های غربی و حضور به دور از شأن برخی جوانان و همراهان هیئت ها با ظاهر نامناسب اولین ایراداتی هستند که درباره دستجات عزاداری مطرح می شود.

اینکه سینه زنی و گریه برای امام حسین(ع) و خانواده ای که مظلومانه جنگیدند و شهید شدند به زنجیرزنی و حرکت دستجات عزاداری در خیابان ها تبدیل شده ایرادی ندارد زیرا شور دسته های عزاداری و رفتن به هیئت به عشق امام حسین(ع) امری پسندیده و عرف شده است اما اینکه در همین رسوم تغییراتی ایجاد شود که نتوان علتی برایش یافت جای تفکر و هشدار دارد. هدف یافتن راهی برای هدایت درست شور حسینی به نسل های آتی و بیان حقایق دین مبین اسلام، نشان دادن ظلم و جور حاکمان یزیدی است. شوری که می تواند در جهت اهداف قیام عاشورا و تحقق امر به معروف و نهی از منکر هدایت شود، مگر نه اینکه ما پیرو امتی ساده زیست هستیم که قوت روزانه شان از نان جو تجاوز نمی کرد. پس حکایت تجملاتی شدن برای زنده نگه داشتن قیام عاشورا چیست؟ و حکایت چشم هم چشمی مسجد محله بالا با مسجد محله پایین و دو دسته و هیئت عزاداری چیست که کار رقابتشان به جایی رسیده است که حتی وقتی به هم در خیابان می رسند، نه تنها حاضر نیستند به احترام دیگری سکوت کنند بلکه صدای نوحه خوان بلندتر از پیش هم می شود.

باید از سطحی نگری، تشریفات و تجملات در مجالس عزاداری امامان به شدت دوری کنیم، چون هدف او در مسیر تحقق اسلام، والاتر از این حرف ها بوده است و حکایت شور عاشورا و عاشورایی ماندن رضایت امام عصر(عج) است و بس ...